

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatei Grossu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui

Grossu Svetlana Vasili, născută la 12 mai 1978, originară și domiciliată în satul Molești, raionul Ialoveni.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 28.06.2011 până la 27.11.2013;*

2. *Instanța de apel de la 24.12.2013 până la 21.01.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 08.04.2014 până la 11 iunie 2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ:

1. De către organul de urmărire penală s-a reținut că, Grossu Svetlana la 13.11.2010, având scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se pe una din străzile din s. Molești r. Ialoveni, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, fără careva motive, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului părții vătămate Doibani Efimia Mihai. Ca rezultat i-a cauzat părții vătămate Doibani Efimia Mihai, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3119/D din 28.12.2010: excoriații cu echimoze pe față, echimoza pe gamba dreaptă și în baza acestui criteriu se califică ca leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

2. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 27 noiembrie 2013, în privința inculpatei Grossu Svetlana Vasile a fost încetat procesul penal prevăzut de art. 287 alin. (1) Cod penal pe motiv că fapta acesteia constituie o contravenție administrativă prevăzută de art. 78 al. (2) Cod contravențional. Procedura contravențională a fost încetată în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Doibani Efimia, a fost admisă în principiu, însă cuantumul urmând a fi soluționat în ordinea procedurii civile.

3. Acuzatorul de stat, nefiind de acord cu sentința a contestat-o cu apel, solicitând: casarea integrală acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a inculpatei Grossu Svetlana pe art. 287 alin. (1) Cod penal și admiterea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Doibani Efimia în sumă de 1100 lei. În motivarea cererii de apel a indicat că, instanța de fond nu a ținut cont de probele prezentate și anume declarațiile părții vătămate Doibani Efimia, a martorului Popic Veronica, Ciobanu Nicolae, Spînu Elena, a inculpatei Grossu Svetlana.

Mai susține acuzatorul de stat că, acțiunile inculpatei au fost însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, de încălcarea grosolană a ordinii publice și care se deosebesc prin obrăznicie deosebită, fapte probate prin raportul de expertiză medico-legală, care atestă prezența la partea vătămată a leziunilor corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, declarațiile părții vătămate și a martorilor.

Acuzatorul de stat a mai susținut că, instanța de judecată, la adoptarea sentinței n-a ținut cont de probele nominalizate, a dat o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate, martorilor și probelor examinate, bazându-se doar pe declarațiile inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre prin care: Grossu Svetlana Vasilii a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de Doibani Efimia Mihai cu privire la încasarea prejudiciului material în principiu, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se expună instanța în ordine civilă.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, la adoptarea sentinței, incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și astfel, eronat a ajuns la concluzia că Grossu Svetlana n-a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ci contravenția prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional.

Instanța de apel a constatat că, inculpata Grossu Svetlana, la 13.11.2010, având scopul comiterii unui act de huliganism, aflându-se pe una din străzile din satul Molești, r-ul Ialoveni, încalcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, fără careva motive, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului părții vătămate Doibani Efimia Mihai.

În urma actului de huliganism Doibani Efimiei Mihai, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 3119/D din 28.12.2010, i-au fost cauzate: leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Vinovăția inculpatei se confirmă prin: declarațiile părții vătămate Doibani Efimia Mihai, declarațiile martorilor Popic Veronica, Spînu Elena, precum și procesele-verbale de confruntare.

Avînd în vedere faptul că, partea vătămată a înaintat o acțiune prin care a solicitat în casarea de la inculpata Grossu Svetlana a prejudiciului material în sumă de 1100 lei (f.d. 32), însă nu a prezentat probe ce ar confirma cuantumul prejudiciului solicitat, instanța de apel a admis în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatei Grossu Svetlana, făcînd trimiterea la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond. Recurenta a invocat că, faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța de apel a dat o apreciere greșită a declarațiilor depuse de inculpata, astfel luînd poziția învinuirii s-a expus unilateral asupra probelor examinate. Consideră recurenta că, acțiunile inculpatei

Grossu Svetlana nu conțin elementele infracțiunii incriminate, dar constituie o contravenție.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Efimia Doibani, a scris referință privind opinia asupra recursului declarat prin care a menționat că, recursul ordinar nu conține nici un temei prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

7. Colegiul menționează, că din textul recursului, se evidențiază că recurentul își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la pct. 12) alin.(1) art.427 CPP, astfel, criticele formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, *cazul Bujnița versus Moldova*), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Totodată, instanța de recurs menționează că conform procesului-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d.227-229), atât partea apărării cât și inculpata Grossu Svetlana, în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (4) Cod de procedură penală, și-au ales poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independenți de instanță, însă n-au solicitat cercetarea suplimentară a probelor, inclusiv audierea martorilor sau prezentarea altor probe.

La fel, potrivit art. 27 Cod de procedură penală, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

8. Un alt temei invocat de recurent este că, în acțiunile lui Grossu Svetlana nu sânt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de “neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția condamnatei Grossu Svetlana în comiterea infracțiunii

incriminate lui în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Astfel, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, prin care susține că inculpata nu se face vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând decizia atacată în raport și cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat de acesta este vădit neîntemeiat.

În urma celor supra indicate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de art. 432 alin. (2) pct. 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alla Pelevaniuc în numele inculpatei Grossu Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2014, în cauza penală în privința lui **Grossu Svetlana Vasili**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco